

Sygn. akt II W 199/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Rypinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Więckowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Paczkowska

przy udziale oskarżyciela publicznego – G. N. z KPP R.

po rozpoznaniu dnia 20 .01.2017 roku sprawy:

A. K. c. R. i D. z d. D.

ur. (...) w G. – D.

obwinionej o to, że

1. W dniu 01 lipca 2016 roku o godz. 18:10 w O. gm. B. nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa.

tj. o czyn z art. 77 kw

2. W dniu 04 lipca 2016 roku około godz. 13:30 w miejscowości O. 159 gm. B. poprzez kopnięcie nogą umyślnie uszkodziła prawe tylne drzwi samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) powodując straty w kwocie 300 zł na szkodę D. K. (1).

tj. za wykroczenie z art. 124§ 1 kw

3. W dniu 03 września 2016 roku około godz. 16.45 w miejscowości O. 159 gm. B. nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów.

tj. o wykroczenie z art. 77 kw

4. W dniu 02 września 2016 roku około godz. 7.30 w miejscowości O. 159 gm. B. nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów.

tj. o wykroczenie z art. 77 kw

5. W dniu 24 sierpnia 2016 roku około godz. 12:20 w miejscowości O. 159 gm. B. nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów.

tj. za wykroczenie z art. 77 kw

I. Obwinioną **A. K.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej w pkt. od 1 do 5 czynów z tym ustaleniem, iż obwiniona w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem tj. wykroczeń z art.77 kw w zw. z art.17§2 kw i z art.124§1 kw w zw. z art.17§2 kw i za to po zastosowaniu art.9§2 kw i art.17§2 kw odstępuje od wymierzenia kary,

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. C. kwotę 360,00 (trzysta sześćdziesiąt) złotych plus 23% podatku VAT łącznie 442,80 (czteryście czterdzieści dwa 80/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionej z urzędu,

III. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II W 199/16

UZASADNIENIE

A. K. mieszka razem z matką D. K. (2) w miejscowości O.. A. K. hoduje dwa psy. W dniu 01 lipca 2016 roku około godziny 18.00 A. K. wypuściła swoje psy na podwórkę. W tym czasie na podwórku były kurczaki D. K. (1). Jeden z psów zadusił jednego z kurczaków D. K. (1).

(d. wyj. obw. A. K. K. k. 120-

121, 8v

zez. św. D. K. k. 121-122, 6)

W dniu 04 lipca 2016 roku około godziny 13.30 D. K. (1) wrócił swoim samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) z poczty do domu, wjechała na podwórkę. Nie mogła wyjść z samochodu, ponieważ psy córki A. K. obstąpiły samochód, czekały, ujadaly. D. K. (1) zatrąbiła, aby córka wyszła z domu i zabrała psy. Kiedy A. K. wybiegła z domu, kopnęła w tylne prawe drzwi samochodu matki powodując wgłębienie blachy. Wartość tej szkody to około 300,00 złotych.

(d. zez. św. D. K. k. 121-122, 6

ze spr. II W 209/16

protokół oględzin k. 7 ze spr. II W 209/16)

W dniu 24 sierpnia 2016 roku około godziny 12.20 z posesji K. w O. wybiegły psy A. K., goniły przejeżdżającą rowerem osobę, po czym wbiegły na posesję P. B. i były bardzo agresywne w stosunku do jego dzieci. P. B. zgłosił wówczas to na policję.

(d. zez. św. P. B. k. 122, 6 ze spr.

(...) 319/16)

W dniu 02 września 2016 roku około godziny 7.30 A. K. wypuściła z domu swoje dwa psy. Psy pobiegły w stronę szosy, którą poruszały się pojazdy, rowerzysta, szli piesi tj. E. i P. B. z dziećmi do szkoły. Psy podbiegły do pieszych, zaczęły ich obszczekiwać, buchać, dzieci bały się. W końcu A. K. zabrała je do domu. Zdarzenie to widziała z (...), która wezwała policję.

(d. zez. św. E. B. k. 122, 3 ze spr.

(...) 266/16

zez. św. D. K. k. 121-122, 5

ze spr. II W 266/16)

W dniu 03 września 2016 roku w godzinach popołudniowych K. S. przejeżdżała rowerem przy posesji K. w O.. W pewnym momencie z posesji tej wybiegły dwa psy A. K. bez smyczy, bez kagańca, biegły za K. S., chciały ją ugryźć. K. S. zgłosiła to zdarzenie na policję.

(d. zez. św. K. S. k. 122-123, 3 ze spr. (...)

265/16)

W toku postępowania A. K. został poddana badaniom sądowo – psychiatrycznym. Ze sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii wynika, iż A. K. cierpi na chorobę psychiczną pod postacią psychozy schizoafektywnej -w chwili obecnej w stanie hipomanii. W związku z tym biegła stwierdziła, iż A. K. w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów miała ograniczoną w stopniu nieznacznym zdolność rozumienia znaczenia swoich czynów i ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

(d. opinia sądowo – psychiatryczna k. 100-

102

dokumentacja lekarska k. 24-86)

Obwiniona A. K. (k.120-121, 8v, 9v ze spr. II W 209/16, 5v ze spr. II W 265/16, 7v ze spr. (...) 266/26 i 8v ze spr. II W 319/16) przyznała się do popełnienia czynu z dnia 01 lipca 2015 roku i wyjaśniła w tym zakresie, że tego dnia wypuściła swoje psy na podwórko i jeden z nich przydusił małego kurczaka należącego do jej matki D. K. (1). Obwiniona podała, iż chciała matce zapłacić za tego kurczaka, ale ona nie chciała i powiedziała, że zgłosi to na policję. Obwiniona wskazała też, że matka groziła jej, że uśpi jej psy oraz że powiedziała, że ma zakaz wypuszczania psów na podwórko, gdy są tam ptaki. Obwiniona A. K. nie przyznała się natomiast do pozostałych czynów i odmówiła składania wyjaśnień w tym zakresie.

Analizując wyjaśnienia obwinionej A. K. (k.120-121, 8v) odnośnie zdarzenia z dnia 01 lipca 2016 roku w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w kontekście zeznań pokrzywdzonej D. K. (1) należy stwierdzić, zdaniem Sądu, iż zasługują one na uznanie. Obwiniona przyznała, iż jeden z jej psów przydusił kurczaka należącego do jej matki. Wersja ta pozostaje z kolei w zgodzie z zeznaniami pokrzywdzonej D. K. (1) .

Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom obwinionej A. K. co do pozostałych czynów, w których nie przyznała się do ich popełnienia i odmówiła składania wyjaśnień. Stwierdzenia w tym zakresie, zdaniem Sądu, są wykretne i zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności. Z zeznań D. K. (1) w sposób jednoznaczny wynika, iż obwiniona w dniu 04 lipca 2016 roku dopuściła się uszkodzenia samochodu należącego do matki. Okoliczności powstania uszkodzeń w pełni potwierdza protokół z oględzin (k.7 ze spr. (...) 209/16). Opisane w tym protokole ujawnione uszkodzenia korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej.

Odnośnie zdarzeń z 24.08.2016r., 02.09.2016r i 03.09.2016 roku dotyczących nie zachowania środków ostrożności przy trzymaniu psów, należy wskazać, iż również w tym zakresie stanowisko obwinionej co do jej winy i sprawstwa, nie zasługuje na przyjęcie, albowiem pozostaje w ewidentnej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym tj. zeznaniami świadków D. K. (1), P. B., E. B. i K. S.. Z relacji tych osób w sposób konsekwentny i spójny wynika, iż w każdym z tych dni psy obwinionej biegały bez smyczy, bez kagańca po ulicy, buchały do przechodniów, goniły jadącą rowerem K. S.. Z relacji świadków P. i E. B. wynika też, że sama obwiniona miała problem z zapanowaniem nad swoimi psami i zaprowadzeniem ich na posesję. Z relacji świadków wynika, iż takie sytuacje kiedy psy obwinionej biegały same, bez opieki i nadzoru po ulicy, buchały do przechodniów, rowerzystów zdarzały się bardzo często, tylko nie zawsze była zgłaszana interwencja policji. Świadkowie E. i P. B. zeznali też, ich dzieci boją się przechodzić koło posesji obwinionej same i trzeba zaprowadzać je do szkoły.

Reasumując zebrane i omówione dowody wykazały w sposób nie budzący wątpliwości, iż obwiniona dopuściła się popełnienia wszystkich zarzucanych jej czynów.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków D. K. (1), P. B., E. B. i K. S., albowiem są one spójne, konsekwentne, zbieżne, nie zostały podważone wynikami przewodu sądowego.

Sąd uznał też w pełni dowody w postaci protokołu oględzin (k. 7 ze spr. (...) 209/16) oraz kserokopii dokumentacji lekarskiej obwinionej (k.24-86) albowiem zostały wykonane przez uprawnione podmioty i nie zostały skutecznie podważone przez strony.

Sąd uznał również w pełni wnioski końcowe opinii sądowo – psychiatrycznej (k.100-1002), albowiem są one pełne, jasne, poparte doświadczeniem zawodowym i fachową wiedzą, a nadto nie zostały podważone przez żadną ze stron.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, iż wina i sprawstwo obwinionej w zakresie popełnienia przypisanych jej czynów nie budzi wątpliwości i przyjął, iż A. K. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 01 lipca 2016 roku o godz. 18.10 w O. gm. B. nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa, przy czym w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art.77 kw w zw. z art.17§2 kw.

Ponadto Sąd przyjął, iż A. K. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 04 lipca 2016 roku około godz. 13.30 w miejscowości O. 159 gm. B. poprzez kopnięcie nogą umyślnie uszkodziła prawe tylne drzwi samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) powodując straty w kwocie 300 złotych ba szkodę D. K. (1), przy czym w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art.124§1 kw w zw. z art.17§2 kw.

Sąd przyjął też, iż obwiniona A. K. w dniu 24 sierpnia 2016 roku około godz. 12.20 w miejscowości O. 159 gm. B. nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów, przy czym w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 77 kw w zw. z art.17§2 kw.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił także przyjąć, iż obwiniona A. K. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 02 września 2016 roku około godz. 7.30 w miejscowości O. 159 gm. B. nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów, przy czym w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art.77 kw w zw. z art.17§2 kw.

Ponadto Sąd ustalił, iż obwiniona A. K. swoim zachowaniem polegającym na tym że w w dniu 03 września 2016 roku około godz. 16.45 w miejscowości O. 159 gm. B. nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów, przy czym w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art.77 kw w zw. z art.17§2 kw.

Sąd dokonał zmiany w opisie i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych obwinionej w związku z treścią opinii sądowo – psychiatrycznej, z której wynika, iż A. K. w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów miała w stopniu znacznym ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Sąd, w związku z treścią opinii, w oparciu o art.17 §2 kw odstąpił od wymierzenia kary obwinionej. W ocenie Sądu z uwagi na stan zdrowia psychicznego obwinionej, wymierzanie kary nie byłoby celowe i nie odniosłoby zamierzonych celów na przyszłość. O. powinna być leczona, bo tylko dzięki trapi, będzie mogła funkcjonować.

Zdaniem Sądu takie merytoryczne zakończenie sprawy jest adekwatne przede wszystkim do stopnia winy obwinionej.

Z uwagi, iż obwiniona korzystała z obligatoryjnej pomocy prawnej obrońcy z urzędu, Sąd zasądził na rzecz adwokata W. C. kwotę 442,80 złotych (kwota ta zawiera podatek VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielone z urzędu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.119 kpw w zw. z art.17 ust.1 ustawy z 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zm.) i art.624 kpk.